

DUBROVNIK BOMBET

Middelalderbyen Dubrovnik er nå bombet sører og sammen. Nye, harde kamper raste omkring byen i går. I feriestedene Zupa, Kupari, Plat og Mlini sto flere hus i brann.

Samtidig fortsatte kampene med rakett og artilleri i Nova Gradiska og Novska i Kroatia, områder som lenge har vært utsatt for angrep.

Myndighetene har nå sendt en dramatisk appell til EF-landene i protest mot angrepene. Det finnes ingen militære baser eller installasjoner der, og

den historiske, verneverdige byen har ingen militærstrategisk betydning.

FØDERALE TROPPE: Kampene i og omkring av Dubrovnik er de verste siden byen ble beleiret for tre uker siden, ifølge NTB/AP. Byen er så å si uten vann, elektrisitet eller kommunikasjoner med omverdenen.

Foto: AP

«STRUPE-KUTTER»: – Alle kroatere har slike kniver som kan skjære opp en kvinne, sier denne føderale soldaten, og viser fram sitt uhhyggelige krigsbytte. Og propagandaen ruller videre...

Foto: JON MAGNUS

GLØDENDE HAT OG PROPAGANDA

PLAT, Kroatia (VG) Hat og propaganda. De to ordene hører sammen som siamesiske tvillinger i den skitne krigen i Jugoslavia. Utvinte bondegutter i uniform

får servert skrekkhistorier om fiendens grusomheter av sine offiserer, og bringer dem gjerne videre – i tro på at de er sanne.

Propagandamaskineriet går for fullt, og hatet piskes opp. Det gjelder å rettferdigjøre egne overgrep, og det gjelder å få verdensoppløsningen på sin side.

– De kroatiske bandittene skjærer fingrene av serbiske småbarn, og bærer dem som amuletter i snor rundt halsen, forteller en montenegrinsk menig i den føderale hæren.

– Slik umenneskelighet må

hevnes. Ustaja-terroristene fra Kroatia fortjener ikke å leve, syster han til.

Strupe-kutter

Han trekker et uhyygelig drapsvåpen opp fra feldvesken, en hjemmelaget kniv med form som en sigd.

– Alle kroatiske soldater har slike, sier han.

– Men den kan de kutte strupen over på en mann, eller

Med en slik klippetro på fiendens påståtte grusomheter, vil det aldri bli fred i Jugoslavia. Klostet mellom serbere og kroater blir bredere og dypere for hver krigsdag som går.

Man skal være uhyre varsom med å generalisere, for det er slett ikke alle i de to krigerske republikkene som sveier fiendens vanvittige propaganda.

Men når alvorlige menn i generals uniform indoktrinerer unge reservister, eller jugosaviske politikere spytter hat mot hverandre via radio, TV og avisar, skal det lite til før enkelte mennesker tror på det som sies.

ges og svigerforeldre og nabøer bruker propaganda og hat som våpen mot en mann eller kvinne som fram til nå har levet i fred med sine omgivelser.

Jon Magnus

I JUGOSLAVIA sprette opp en kvinne fra skrittet til halsen.

Det aller verste er at den unge, føderale soldaten tror på det han selv sier.

Og i Kroatia går de samme historiene fra mun til mun, men med motsatt fortegn:

– Serbiske villmenn voldtar og dreper våre kvinner, skjærer kjønnsorganene av våre soldater, og henger dem som seilerstrofer i beltene.

Dyp kløft

– Med slike midler vil de sikre et serbisk herredømme over hele Jugoslavia. De er verre enn bloddyttende tyranner.

I tillegg kommer historiene om århundrelange feider mellom katolikker, ortodokse og muslimer, om partenes grusomheter og quisling-virksomhet under krigen, og om minoritetenes mangel på menneskerettigheter.

Glemmer ikke

Og opp i det hele blandes skjellsord som «fascist» og «komunist».

I deler av Jugoslavia vil sårene kunne leges dersom krigen avsluttes nå. Men befolkningen i landsbyer som har vært bombardert av «fienden» i ukavis vil neppe kunne glemme.

Vansklig er det også for de mange som lever i blandede eks-